

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobců:

- a) A. H., narozený dne X.
- b) nezletilý K. H., narozený dne X.
zastoupený otcem žalobcem a)
- c) W. A., narozená dne X.
- d) M. H., narozená dne X.
- e) H. H., narozený dne X.

všichni státní příslušností Libanon
všichni t. č. v X.
sídlem X.

proti

žalovanému:

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2022, č. j. KRPA-318943-18/ČJ-2022-000022-MIG, ze dne 26. 9. 2022, č. j. KRPA-311938-16/ČJ-2022-000022-MIG, ze dne 26. 9. 2022, č. j. KRPA-311945-18/ČJ-2022-000022-MIG, ze dne 26. 9. 2022, č. j. KRPA-311937-16/ČJ-2022-000022-MIG

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 3. 10. 2022, č. j. KRPA-318943-18/ČJ-2022-000022-MIG, se zrušuje.
- II. Žaloba žalobkyně c), kterou se domáhala zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 26. 9. 2022, č. j. KRPA-311938-16/ČJ-2022-000022-MIG, se zamítá.
- III. Žaloba žalobkyně d), kterou se domáhala zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 26. 9. 2022, č. j. KRPA-311945-18/ČJ-2022-000022-MIG, se zamítá.
- IV. Žaloba žalobce e), kterou se domáhal zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 26. 9. 2022, č. j. KRPA-311937-16/ČJ-2022-000022-MIG, se zamítá.
- V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobci se samostatnými žalobami došlými Městskému soudu v Praze dne 1. 11. 2022 domáhali zrušení jednotlivých rozhodnutí o zajištění, tedy rozhodnutí ze dne 3. 10. 2022, č. j. KRPA-318943-18/ČJ-2022-000022-MIG v případě žalobce a), rozhodnutí ze dne 26. 9. 2022, č. j. KRPA-311938-16/ČJ-2022-000022-MIG v případě žalobkyně c), rozhodnutí ze dne 26. 9. 2022, č. j. KRPA-311945-18/ČJ-2022-000022-MIG v případě žalobkyně d) a rozhodnutí ze dne 26. 9. 2022, č. j. KRPA-311937-16/ČJ-2022-000022-MIG v případě žalobce e). Všechna rozhodnutí vydala Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „žalovaný“), bylo rozhodováno podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), žalobci byli zajištěni za účelem správního vyhoštění s tím, že doba zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení svobody, vyjma nezletilého žalobce b).
2. Žalobci požádali soud o spojení těchto žalob ke společnému řízení z důvodu skutkové i právní totožnosti věci, uvedli, že jde o rodinu se dvěma zletilými dětmi a jedním nezletilým dítětem, všichni požádali zdejší soud o spojení žalob, neboť jejich případy jsou skutkově i právně totožné. Žalobci nechtějí být rozděleni, jako rodina si navzájem pomáhají, s ohledem na zdravotní omezení rodičů jsou na sobě závislí emočně i péčí, starší sourozenci pomáhají se zajištěním péče o nezletilého. Starší sourozenci jako jediní z rodiny hovoří anglicky, pomáhají svým rodičům v orientaci v neznámém prostředí. Soud návrhu vyhověl a usnesením ze dne 3. 11. 2022, č. j. 19 A 46/2022-54 žaloby spojil ke společnému řízení.

II. Žalobní body

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

3. Žalobci své žaloby opřeli o totožné důvody. Namítali, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nezohlednil nejlepší zájem dítěte, nezletilého žalobce b), rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Žalovaný v napadeném rozhodnutí týkajícím se žalobce a) vůbec nijak nezohlednil skutečnost, že žalobce b) je nezletilým ve věku 12 let, vztahují se tak na něj zvláštní právní záruky z hlediska ochrany práv dětí. Žalobci poukázali na oficiální výkladové stanovisko Výboru OSN pro práva dítěte k Úmluvě OSN o právech dítěte, podle kterého nemůže být dítě nikdy omezeno na osobní svobodě pouze z důvodu svého pobytového stavu, respektive pobytového stavu svých rodičů nebo zletilých příbuzných, poukázali také na další stanoviska tohoto výboru.
4. Obdobně je podle Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) zajištění dítěte doprovázeného rodinnými příslušníky možné jenom za velmi výjimečných okolností, a to jenom na dobu nezbytně nutnou, tyto okolnosti se posuzují na základě tří kumulativních faktorů: (1) věku dítěte, (2) délky zajištění a (3) podmínek zajištění. Dle aktuální judikatury ESLP je přípustnou délkou zajištění dítěte doba maximálně několika dnů. Dále trvající zbavení osobní svobody v prostředí imigrační detence způsobuje dětem pocity strachu, stresu a nejistoty, která přesahuje minimální práh závažnosti podle čl. 3 Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), a dochází tak k porušení zákazu špatného zacházení. Zvýšená ochrana se přitom vztahuje dokonce i na osoby blížící se věku dospělosti. Rozhodnutí žalovaného tak nemůže obstát ani z hlediska Úmluvy o právech dítěte, ani z hlediska Úmluvy.
5. Žalovaný se nezabýval skutečností, že jeho rozhodnutím bude omezen na osobní svobodě také nezletilý, nijak se nezabýval aktuálními podmínkami, které v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá - Jezová (dále jen „ZZC Bělá - Jezová“) panují, a nijak neověřil, zda jsou tyto podmínky vhodné pro pobyt nezletilých. Žalobci upozornili, že s ohledem na zvýšené počty příchozích cizinců na území České republiky v posledních měsících, dramaticky narostl počet zajišťovaných cizinců v tomto zařízení. Zařízení se tak dle jejich názoru začíná blížit svým limitům, a to zejména z hlediska lidských zdrojů, kdy např. počet sociálních pracovníků a dalšího personálu nebyl navýšen. Tedy je zřejmé, že i přes sebelepší snahu sociálních pracovníků není možné se všem dětem detailně věnovat, zajistit za všech okolností jejich bezpečí a zdárný rozvoj. S přeplněností zařízení, kdy je na jednom místě koncentrováno velké množství lidí, přičemž osazenstvo zařízení se často mění, rovněž přirozeně klesají hygienické standardy atd. Žalovaný si měl obstarat aktuální informace o situaci v ZZC Bělá - Jezová.
6. Rovněž nelze přehlédnout, že délka zajištění je nepřiměřená, neboť je v případě žalobců několikanásobně delší než ESLP povolená délka zajištění maximálně několika dní. Žalovaný se dále nijak nezabýval nejlepším zájmem dítěte ani ve vztahu k alternativám zajištění a možnostem realizace správního vyhoštění. Žalovaný tak porušil základní procesní povinnost důkladně se zabývat v napadeném rozhodnutí nejlepším zájmem dítěte ve všech aspektech rozhodnutí. Tím napadené rozhodnutí zatížil vadou nepřezkoumatelnosti.
7. Žalovaný stanovil zajištění žalobců od počátku na hranici samotné maximální zákonem povolené délky 90 dní, tato délka nemůže obstát ve světle judikatury ESLP, která i u starších dětí a za obecně dobrých podmínek stanoví, že délka zajištění musí být maximálně v řádu několika dní. Žalobci v tomto ohledu odkázali i na recentní rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2022, č. j. 4 A 41/2022-30.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

8. Žalobcům je navíc známo, že délka zajištění 90 dní bývá v případě řady cizinců stanovována zcela paušálně, bez ohledu na konkrétní zemi původu a složitost jednání se zastupitelskými úřady dané země (rozhodnutí Krajského soudu v Praze č. j. 47 A 31/2022-11 ze dne 8. 4. 2022), Rozhodnutí je tedy i v tomto ohledu nejen nepřiměřené, ale opět nepřezkoumatelné i v tomto bodě.
9. Žalovaný dále nijak nezohlednil zdravotní omezení žalobců a) a c). I v tomto ohledu je tak rozhodnutí zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti. Pochybení žalovaného je o to zásadnější, že se dále dostatečným způsobem nezabýval zdravotním stavem žalobců a) a c), ačkoliv byl s jejich zdravotními omezeními seznámen. Žalobkyně c) má zlomenou nohu a téměř nemůže chodit, potřebuje k pohybu a obstarání hygienických úkonů podporu svých rodinných příslušníků. Žalobce a) má problémy se srdcem. Pravidelně bere následující léky: Valsacor, Preductal, Byol, Aspirin protect, Plavix, Lanzun. Jedná se přitom o léky na léčbu vysokého krevního tlaku.
10. Žalobci upozornili na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2022, č. j. 1 Azs 218/2021-71. V tomto rozhodnutí soud posuzoval zajištění HIV-pozitivní osoby, která v rozhodné době navíc procházela změnou pohlaví. Dospěl zde k závěru, že cizinecká policie si před rozhodnutím o zajištění měla nejprve obstarat zdravotní posudek. Podle tohoto rozsudku se žalovaný měl zabývat zdravotním stavem žalobců a ověřit, zda je pro ně v ZZC Bělá - Jezová dostupná řádná péče odpovídající jejich stavu. Je pravdou, že žalovaný nechal vyšetřit před umístěním do ZZC žalobce a). Jak však vyplývá ze zdravotní zprávy, stalo se tak toliko na základě stížnosti žalobce na píchání na hrudi. Předložená lékařská zpráva navíc pouze odpovídá na otázku, zda je žalobce a) schopen policejního výslechu a pobytu v policejní cele, tedy krátkodobého omezení svobody. Neodpovídá však na otázku, zda je žalobce a) schopen dlouhodobého omezení osobní svobody. Žalobce a) přitom konstatuje, že jeho problémy v ZZC Bělá - Jezová pokračují, kdy musel být např. 25. 10. 2022 odvezen do nemocnice na vyšetření. Rovněž je zásadní, že žalovaný výsledek uvedené lékařské zprávy v napadeném rozhodnutí nijak nerefletoval, tedy zranitelností žalobce a) se nijak nezabýval. V případě žalobkyně c) z napadeného rozhodnutí rovněž nijak nevyplývá, že by před umístěním do ZZC Bělá - Jezová absolvovala zdravotní vyšetření či že by se správní orgán nějak zabýval její zranitelností, která mu přitom musela být na první pohled zcela zřejmá.
11. Žalovaný se také nijak nezabýval překážkami realizace správního vyhoštění. Správní orgán porušil ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců ve spojení s čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy, neboť správní orgán se dostatečným způsobem nezabýval otázkou, zda je naplnění účelu zajištění alespoň potenciálně možné. Správní orgán se při posouzení možnosti realizace správního vyhoštění zaměřil toliko na situaci zletilých žalobců, nijak však nezkoumal, zda je správní vyhoštění žalobců možné s ohledem na práva nezletilého žalobce b). Žalobci netvrdí, že by jejich vyhoštění z principu nebylo vůbec možné, správní orgán se nicméně možnými překážkami z hlediska práv dítěte opět nijak nezabýval. I v tomto bodě je tedy rozhodnutí nepřezkoumatelné.
12. Pochybnosti o možnosti realizace správního vyhoštění lze mít rovněž v případě žalobkyně c). Jak žalobkyně doložila v řízení o správním vyhoštění, je státní příslušnicí Sýrie a nikoliv Libanonu, jak mylně uvádí správní orgán. Tyto skutečnosti doložila správnímu orgánu předloženými doklady ze země původu. Žalobkyni c) tedy nelze vyhostit do Sýrie, neboť, jak je správnímu orgánu jistě známo z jeho vlastní činnosti, na Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

vyhošťování do Sýrie je uvaleno mezinárodní moratorium. V případě žalobkyně c) tedy absentuje účel jejího zajištění. Napadené rozhodnutí je v případě žalobkyně c) zatíženo vadou řízení, neboť je zajištěna za účelem realizace úkonu, který v jejím případě prakticky nelze realizovat.

13. V průběhu dalšího řízení před správním orgánem navíc účastníci řízení upozornili na místní teroristické skupiny a milice, konkrétně Hizballáh, který se pokoušel rekrutovat staršího ze synů, žalobce e). Konkrétně se tyto milice pokoušely syna rekrutovat, aby šel s nimi bojovat do Sýrie, kde spolupracují se syrským režimem. Když to žalobce e) odmítal, příslušníci milic mu různě vyhrožovali a v jednom případě se jej dokonce pokusili unést, odvezli jej do výcvikového střediska, kde jej zmlátili, asi po třech hodinách ho vyhodili na ulici. Rovněž takto tyto milice napadly a zmlátily žalobce a). Tento má po zmlácení dosud stopy na těle (modřiny, vyražený zub atd.), což v řízení před správním orgánem doložil několika přiloženými fotografiemi. I z těchto důvodů proto rodina neviděla ve své situaci jiné řešení, než ze země co nejrychleji odejít bez potřebných dokladů a pobytových oprávnění. Žalobci se domnívají, že uvedené zakládá důvody pro konstatování překážek vycestování, neboť v případě návratu jim hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 179 zákona o pobytu cizinců.
14. Žalovaný se také zcela nedostatečně zabýval alternativami k zajištění. Nijak nezohlednil možnost umístit žalobce do Pobytového střediska. Žalovaný odkazuje v napadených rozhodnutích na nemožnost využití alternativ ze zcela obecných důvodů, například z důvodu že žalobci nemají na území oprávněný pobyt nebo stálou adresu. Takovou argumentaci nelze aprobovat. Pokud by pobyt žalobců na území byl oprávněn, žalovaný by se k úvahám o jejich zajištění a alternativám k zajištění ani nedostal. Skutečnost, že žalobci nemají na území stálou adresu, je přitom řešena skrze pravomoc policie uložit žalobcům povinnost zdržovat se v konkrétním místě dle § 123b odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Důvodová zpráva přijatá Vládou ČR dne 6. 6. 2018 k zákonu č. 176/2019 Sb., kterým byla do zákona o pobytu cizinců vložena právě možnost uložení této alternativy, uvádí, že: „*Tato alternativa rozšiřuje možnosti uložení zvláštních opatření například vůči rodinám s dětmi například v Příjímacím středisku Zastávka u Brna, po kterých je z domácího i mezinárodního odborného prostředí voláno*“ (str. 68 důvodové zprávy). V případě žalobců tedy je k dispozici pro řešení jejich situace zcela konkrétní alternativa. Žalobci mohou být umístěni v Pobytovém středisku Správy uprchlických zařízení. Jelikož se jedná o oplocený areál, který lze opustit pouze přes jednu konkrétní vrátnici, nemohli by žalobci v případě umístění do Pobytového střediska toto samovolně opustit, byli by tak k dispozici správnímu orgánu pro další kroky v řízení. Jelikož se v případě nezletilého žalobce b) jedná o dítě, měl správní orgán přistoupit k uplatnění mírnějšího opatření. Přinejmenším měl možnost uložení zvláštního opatření dle § 123b odst. 1 písm. d) citovaného zákona řádně zvážit a jeho neuložení odůvodnit s ohledem na nejlepší zájem dítěte. I v tomto ohledu proto napadené rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti.

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K namítaným nedostatkům v odůvodnění ve vztahu k nezletilému žalovanému uvedl, že v napadeném rozhodnutí jasně a konkrétně uvedl skutečnosti, které vedly k vydání napadeného rozhodnutí, přičemž při svém rozhodování zhodnotil veškeré okolnosti, které jasně a zřetelně označil a odůvodnil.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

16. Žalobce a) byl dne 1. 10. 2022 kontrolován hlídkou Policie České republiky v obci Lanžhot, kdy cestoval se skupinou dalších 12 cizinců. Kontrolou bylo zjištěno, že nemá žádný platný cestovní doklad či platné povolení k pobytu na území České republiky. Společně se žalobcem a) cestoval i jeho nezletilý syn, žalobce b). Nezletilý žalobce nebyl v ZZC Bělá - Jezová zajištěn, ale následně tam byl umístěn, neboť na něj dopadá pouze ustanovení § 140 zákona o pobytu cizinců, podle něhož je provozovatel zařízení pro zajištění cizinců oprávněn ubytovat v části s mírným režimem cizince, vůči kterému má zajištěný cizinec vyživovací povinnost nebo jej má v péči, nelze-li zajistit péči o něj jiným způsobem. Pokud k ubytování dojde, pobývá tento cizinec v zařízení v režimu ubytovaného cizince. Zákon také výslovně uvádí, že je-li ubytovaný cizinec schopen uvědomit si omezení spojená s pobytem v zařízení, přihlíží se k jeho projevu vůle. Může přitom zařízení opustit, má-li zajištěnu péči jiným způsobem. Jde-li o nezletilého nebo osobu s omezenou svéprávností, může opustit zařízení jen po písemném souhlasu zákonného zástupce. Společně je jim poskytnuto samostatné ubytování v odpovídající kvalitě, dostupné je vybavení pro péči o děti všech věkových kategorií, zařízení je plně vybaveno pro trávení volného času pro zajištěné rodiny. Zejména s otevřením nového bloku určeného pouze pro rodiny s dětmi dochází k minimalizaci viditelných bezpečnostních opatření narušující rodinný život.
17. Žalobci také dále uvádějí, že zajištění na 90 dnů je v rozporu s judikaturou ESLP ve vztahu k nezletilému žalobci b). Doba 90 dnů byla stanovena s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce a) nedisponuje cestovním dokladem, čímž porušil uloženou povinnost dle ustanovení § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců, je nutné pro stanovený cíl rozhodnutí zajistit cestovní doklad náhradní. V první řadě pro tento účel musí dojít k ověření jeho totožnosti, kdy pro toto ověření bude dotazován Interpol a zastupitelský úřad státu, na jejímž základě může příslušný správní orgán požádat o vydání náhradního cestovního dokladu, který je nezbytný pro samotnou realizaci vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění bylo přihlédnuto také k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů, kdy Ředitelství služby cizinecké policie obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčený stát, a komunikuje se státem o vzetí zpět cizince do domovského státu. S ohledem na výše uvedené je správní orgán přesvědčen, že doba trvání zajištění stanovená na 90 dnů je přiměřená.
18. Žalobci také uvádějí, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí nezohlednil zdravotní stav žalobců a) a c). Žalobce a) v protokolu o výsledku účastníka správního řízení (č. j. KRPA-318943-10/ČJ-2020-000022, ze dne 26. 09. 2022) uvedl, že jeho zdravotní stav je dobrý a bere pouze léky na arytmií. V ZZC Bělá - Jezová je zajištěným cizincům poskytována nepřetržitá lékařská péče. Žalobkyně c) v protokolu o výsledku účastníka (č. j. KRPA-311938-10-2022-000022 ze dne 26. 9. 2022) sama uvedla, že je zdravá a v pořádku.
19. Žalobci dále uvádí, že se žalovaný nezabýval překážkami realizace správního vyhoštění. Žalobce a) v protokolu o výsledku účastníka správního řízení jednoznačně uvedl, že mu v domovské zemi nic nehrozí, pouze se tam nechce vrátit. Dle vyžádaného závazného stanoviska Ministerstva vnitra České republiky, evidenční číslo ZS55095 ze dne 3. 10. 2022, se na žalobce a) nevztahují důvody znemožňující jeho vycestování podle ustanovení § 179 zákona o pobytu cizinců. Obdobně ostatní žalobci vypověděli, že jim ve vlasti nic

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

nehrozí, u všech bylo vyžádáno závazné stanovisko ministerstva. Žalobkyně c) při výslechu jednoznačně uvedla, že je libanonské státní příslušnosti, jinou státní příslušnost nemá, žalovaný proto argumentaci žalobců v žalobě o její státní příslušnosti Sýrie nepovažuje za relevantní.

20. Žalobci dále uvádějí, že žalovaný nedostatečně zohlednil alternativy k zajištění. Žalovaný vycházel ze zjištěného stavu, kdy v odůvodnění rozhodnutí pregnantně vyjádřil, proč nepřistoupil k uložení mírnějších opatření ve formě zvláštních opatření dle § 123b zákona o pobytu cizinců. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 20/2016-38, podle kterého důvody zajištění podle ustanovení § 124 odst. 1 písm. c) a d) zákona o pobytu cizinců, paušálně nevylučují možnost použití zvláštního opatření (§ 123b téhož zákona). Vždy je povinností správního orgánu zvážit zejména osobní, majetkové a rodinné poměry cizince, charakter porušení povinností souvisejících s vyhošťováním řízením, jeho dosavadní chování a respektování veřejnoprávních povinností stanovených Českou republikou nebo jinými státy EU (včetně charakteru porušení těchto povinností ze strany cizince). Navrhl žaloby zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

21. Dne 1. 10. 2022 bylo v obci Lanžhot kontrolováno Policií ČR 12 cizinců bez cestovních dokladů a bez povolení k pobytu. **Žalobce a)** cestoval se svým nezletilým synem, **žalobcem b)**, následně byl zajištěn. Při výslechu dne 3. 10. 2022 uvedl, že mu cestovní doklad sebral převaděč v Turecku a už mu ho nevrátil. Z Libanonu vyrazili před 15 dny, přes Turecko, Bulharsko, Srbsko, Maďarsko, tam je chytila policie a vrátila do Srbska, pak pokračoval do Maďarska a na Slovensko a do ČR. Měli namířeno do Německa za švagrem. Má tři děti (K. H., M. H., H. H.). Žádné politické problémy ve vlasti neměl, vycestovali, protože chtěl lepší život. Ve vycestování zpět mu nic nebrání. V Libanonu mu nic nehrozí. Ve vlasti má matku a sourozence. Nelegálního pobytu si je vědom. Nemá žádný majetek, jen 850 Euro. Zdravotní stav je dobrý, uvedl, že je schopen cestovat, bere jen léky na arytmií dvakrát denně. Nemá adresu, na které by se zdržoval, nemá na složení kauce.
22. Dne 3. 10. 2022 bylo vydáno závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, žalobce a), se závěrem, že vycestování je možné, součástí spisu je i zpráva Libanon Informace OAMP ze dne 14. 7. 2022 - Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv.
23. Žalobce a) také v dotazníku s osobními údaji ze dne 3. 10. 2022 mj. za nezletilého žalobce b) uvedl, že jeho matkou je W. A., tedy žalobkyně c), která je státního občanství Libanon.
24. Dne 3. 10. 2022 rozhodnutím, č. j. KRPA-318943-16/ČJ-2022-000022-MIG bylo žalobci a) uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 zákona o pobytu cizinců, se zákazem vstupu na území členských států Evropské unie na dobu 3 roky. Žalobce a) podal odvolání, ve kterém uvedl, že jeho manželka je státní příslušnicí Sýrie, nikoli Libanonu, nelze tak vyhostit ani žalobce a), neboť by došlo k rozdělení rodiny. Žalobce a) poukázal na špatnou ekonomickou situaci ve vlasti, na to, že bere léky, a dále tvrdil, že jeho syna, žalobce e), se pokusily rekrutovat teroristické skupiny a milice (Hizballáh). Syna se milice pokusily unést do výcvikového střediska, kde jej zmlátili a po třech hodinách vyhodili na ulici, zmlátili také žalobce a). Proto rodina narychlo a bez

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

dokladů odjela ze země. Žalobce a) má za to, že jsou dány překážky vycestování. O odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění nebylo dosud rozhodnuto.

25. Dne 3. 10. 2022 bylo rozhodnutím č. j. KRPA-318943-18/ČJ-2022-000022-MIG rozhodnuto o zajištění žalobce a) podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, a to na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.
26. Dne 25. 9. 2022 bylo v obci Velká nad Veličkou kontrolováno Policií ČR 10 cizinců bez cestovních dokladů a bez povolení k pobytu. Dle úředního záznamu 3 cizinci [žalobci c), d), e)] uvedli, že pocházejí z Libanonu. **Žalobkyně c)** cestovala se zletilou dcerou - žalobkyní d) a zletilým synem - žalobcem e). Při výslechu dne 26. 9. 2022 žalobkyně c) uvedla, že se narodila v Libanonu a je libanonské státní příslušnosti, jiné státní občanství nemá, její poslední registrovaná adresa je v Libanonu, Bejrút. Uvedla, že je zdravá. Je vdaná a má dvě děti. Do schengenského prostoru vstoupila asi před deseti dny v Maďarsku, s rodinou překročila hranici někde v lese, přes plot. Manžel byl vrácen z Maďarska do Srbska. Cestou jim pomáhali převaděči, cestovali přes Turecko, Bulharsko, Srbsko, Maďarsko, Slovensko. Cestovní pas nemá, cestovali tak, aby je nikdo nekontroloval. Pasy celá rodina měla v tašce, ale skupina se na hranicích Srbska a Maďarska rozdělila, zmizela pak taška s doklady celé rodiny. Cílem je Německo, kde má sourozence. Má asi 550 Euro, do vlasti se mohou vrátit, ale neměli by peníze na život. O žádných překážkách návratu neví, ve vlasti jim nehrozí žádné nebezpečí, když bude třeba, tak dobrovolně vycestuje. Doma má rodiče a sourozence.
27. Dne 26. 9. 2022 bylo vydáno závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, žalobkyně c), se závěrem, že vycestování je možné. Žalobkyně c) byla s tímto stanoviskem za přítomnosti tlumočníka téhož dne seznámena a bylo jí také umožněno se k němu vyjádřit, tohoto práva nevyužila. Žalobkyně c) také v dotazníku s osobními údaji ze dne 26. 9. 2022 mj. uvedla, že je státního občanství Libanon, má dvě děti, dceru M. H. a syna H. H.
28. Dne 26. 9. 2022 rozhodnutím č. j. KRPA-311938-14/ČJ-2022-000022-MIG bylo žalobkyni c) uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 zákona o pobytu cizinců, se zákazem vstupu na území členských států Evropské unie na dobu 1 rok. Žalobkyně c) podala odvolání, ve kterém uvedla, že jejího syna, žalobce e), se pokusily rekrutovat teroristické skupiny a milice (Hizballáh). Syna se pokusily unést do výcvikového střediska, kde byl zmlácen a po třech hodinách ho vyhodily na ulici, zmlátily také manžela žalobkyně c). Proto rodina narychlo a bez dokladů odjela ze země. Žalobkyně c) má za to, že jsou dány překážky vycestování. K odvolání doložila kopii občanského průkazu, matričního listu a rodinný záznam z občanských záznamů syrských občanů (vše nepřeložené do českého jazyka). O odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění nebylo dosud rozhodnuto.
29. Dne 26. 9. 2022 bylo rozhodnutím č. j. KRPA-311938-16/ČJ-2022-000022-MIG rozhodnuto o zajištění žalobkyně c) podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, a to na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.
30. **Žalobkyně d)** při výslechu dne 26. 9. 2022 uvedla, že cestovní pas měla, ale neví, kde se nyní nachází, měla ho matka. Z Libanonu vyrazili asi před 15 dny, přes Turecko, Bulharsko, Srbsko, Maďarsko a Slovensko. Měli namířeno za strýcem do Německa. Vycestovali z důvodu špatné ekonomické situace ve vlasti, chtěla lepší život. Má asi 45

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Euro. Ve vycestování jí nic nebrání. V Libanonu má strýce a bratrance. Na zaplacení finanční kauce nemá. Do Libanonu dobrovolně nevycestuje.

31. Dne 26. 9. 2022 bylo vydáno závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, žalobkyně d), se závěrem, že vycestování je možné.
32. Dne 26. 9. 2022 rozhodnutím č. j. KRPA-311945-16/ČJ-2022-000022-MIG bylo žalobkyni d) uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 zákona o pobytu cizinců, se zákazem vstupu na území členských států Evropské unie na dobu 3 roky. Žalobkyně d) podala odvolání, ve kterém uvedla, že její matka je státní příslušnicí Sýrie, nikoli Libanonu, nelze tak vyhostit ani žalobkyni d), neboť by došlo k rozdělení rodiny. Žalobkyně d) poukázala na špatnou ekonomickou situaci ve vlasti, dále tvrdila, že jejího bratra, žalobce e), se pokusily rekrutovat teroristické skupiny a milice (Hizballáh). Bratra se milice pokusily unést do výcvikového střediska, kde jej zmlátily a po třech hodinách vyhodily na ulici, zmlátily také žalobce a). Proto rodina narychlo a bez dokladů odjela ze země. Žalobkyně d) má za to, že jsou dány překážky vycestování. O odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění nebylo dosud rozhodnuto.
33. Dne 26. 9. 2022 bylo rozhodnutím č. j. KRPA-311945-18/ČJ-2022-000022-MIG rozhodnuto o zajištění žalobkyně d) podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, a to na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.
34. **Žalobce e)** při výslechu dne 26. 9. 2022 uvedl, že cestovní doklad ztratil asi před půl rokem. Z Libanonu vycestoval asi před 15 dny přes Turecko, Bulharsko, Srbsko, Maďarsko a Slovensko. Měli namířeno za strýcem do Německa. Vycestovali z důvodu špatné ekonomické situace ve vlasti, chtěl lepší život. Žádné politické problémy ve vlasti neměl. Má asi 20 Euro. Ve vycestování mu nic nebrání, žádné nebezpečí mu ve vlasti nehrozí. V Libanonu má strýce a bratrance. Na finanční kauci nemá. Do Libanonu dobrovolně nevycestuje.
35. Dne 26. 10. 2022 bylo vydáno závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, žalobce e), se závěrem, že vycestování je možné, součástí spisu je i zpráva Libanon Informace OAMP ze dne 14. 7. 2022 – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv.
36. Dne 26. 9. 2022 rozhodnutím č. j. KRPA-311937-14/ČJ-2022-000022-MIG bylo žalobci e) uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 zákona o pobytu cizinců, se zákazem vstupu na území členských států Evropské unie na dobu 3 roky. Žalobce e) podal blanketní odvolání. O odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění nebylo dosud rozhodnuto.
37. Dne 26. 9. 2022 bylo rozhodnutím č. j. KRPA-311937-16/ČJ-2022-000022-MIG rozhodnuto o zajištění žalobce e) podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, a to na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

38. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba proti rozhodnutí o zajištění žalobce a) je důvodná, v případě rozhodnutí o zajištění žalobců c), d) a e) soud důvodnost žaloby neshledal.

39. Podle ust. § 124 odst. 1 písm. b), odst. 3 zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání. Policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. **Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi.** Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
40. Podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců *zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly, b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“), c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.*

Posouzení odůvodnění rozhodnutí ve vztahu k nezletilému b)

41. Žalobci namítali nesprávnost rozhodnutí o zajištění žalobce a) jako otce nezletilého žalobce b), když žalovaný nijak nezletilost žalobce b) v řízení a v rozhodnutí nezohlednil.
42. Tato námitka je důvodná.
43. I když nedošlo k vydání rozhodnutí o zajištění nezletilého žalobce b), jeho pobytový režim byl zásadně determinován tím, jak žalovaný naložil s jeho otcem, žalobcem a). Žalovaný si byl od počátku vědom nezletilosti syna žalobce a) - viz úřední záznam ze dne 1. 10. 2022, přesto v rámci výslechu otce nebyly k nezletilému zjišťovány žádné bližší okolnosti, sám nezletilý vyslechnut nebyl, nebyla tak nijak zjištěna jeho vůle (ani vůle jeho otce) s ohledem na případné zajištění, lze však předpokládat, že s ohledem na nízký věk žalobce b) se neuvažovala jiná možnost, než společné setrvání nezletilého syna s otcem. Tím, že se pobytový režim žalobce b) zcela odvíjel od situace jeho otce, mělo rozhodnutí žalovaného o zajištění této osoby stejné účinky i na nezletilého žalobce b),

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

který v důsledku tohoto kroku byl umístěn v ZZC Bělá - Jezová. Rozhodnutí o zajištění žalobce a) tak mělo de facto za následek zbavení osobní svobody žalobce a) i žalobce b).

44. Přestože nelze přisvědčit názoru žalobců, že v žádném případě nelze omezit osobní svobodu dítěte pouze z důvodu pobytového stavu jeho rodiče, bylo povinností žalovaného, aby při rozhodování o zajištění žalobce a) zohlednil, že takové rozhodnutí zasahuje rovněž do práv nezletilého žalobce b), tedy zhodnotil podmínky realizace zajištění ve vztahu k němu.
45. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 6. 2015, č. j. 1 Azs 39/2015-56, uvedl, že: „*Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že za situace, kdy se důvody zajištění týkají i nezletilého dítěte, nebo pokud je na základě tvrzení zákonných zástupců nebo z okolností případu (malé dítě, žádní příbuzní v České republice apod.) zřejmé, že dítě bude (muset) pobývat po dobu zajištění jeho zákonných zástupců s nimi, musí správní orgány k této skutečnosti přihlídnout. Výše zmíněné podmínky pro vydání rozhodnutí o zajištění (nebezpečí útěku, přiměřenost, existence alternativ), jakož i okolnosti samotného zajištění v případě, že je k němu přikročeno (jeho délka, zařízení, kde bude provedeno...) je poté třeba hodnotit právě s ohledem na skutečnost, že budou přímo dopadat i na nezletilé dítě. Správní orgán i krajský soud vzaly nezletilé dítě v potaz toliko ve vztahu k délce zajištění, která může být dle [zákona o pobytu cizinců](#) za takové situace maximálně devadesátidenní. Ostatní podmínky a okolnosti zajištění správním orgánem ani krajským soudem ve vztahu k nezletilému dítěti, fakticky přímo dotčenému tímto zajištěním, posuzovány nebyly. Zejména v obou rozhodnutích zcela absentují úvahy ve vztahu k podmínkám v ZZC, kde mělo být zajištění rodičů vykonáno, byť tak důležité, že se k nim opakovaně vyjádřil i ESLP.*“
46. Na zajištění dětí v imigračním kontextu jsou kladeny ještě přísnější požadavky než u zletilých osob s ohledem na vůdčí princip nejlepšího zájmu dítěte podle [čl. 3 Úmluvy o právech dítěte](#). Ta požaduje, aby ke zbavení osobní svobody bylo přistoupeno jako ke krajnímu opatření na nejkratší nutnou dobu. Přítomnost dětí v zařízení pro zajištění cizinců bude v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy jen tehdy, pokud vnitrostátní orgány prokáží, že k tomuto krajnímu řešení přistoupily až poté, co s ohledem na konkrétní individuální okolnosti případu ověřily, že jiné opatření, které méně zasahuje do osobní svobody, není možné přijmout (rozsudek ve věci A. B. a ostatní proti Francii, § 123; rozsudek ve věci R. K. a ostatní proti Francii, § 85, a rozsudek ve věci R. M. a ostatní proti Francii, § 86).
47. Z rozhodnutí o zajištění žalobce a) však nevyplývají žádné úvahy o tom, že by byly hodnoceny podmínky realizace zajištění ve vztahu k nezletilému synovi, který otce doprovázel, a lze ho bezpochyby považovat za rodinného příslušníka. Z tohoto titulu byl také nezletilý ubytován podle [§ 140 zákona o pobytu cizinců](#) v zařízení pro zajištění cizinců. Ze shora uvedené právní úpravy i judikatury Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že se žalovaný při zajištění musí zabývat i situací nezletilých cizinců, kteří jsou doprovázeni zajišťovanými cizinci. V rozhodnutích o zajištění žalobce a) je však nezletilý žalobce b) zmíněn toliko v záhlaví rozhodnutí jako doprovod.
48. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaný zatížil své rozhodnutí ve věci zajištění žalobce a) nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů rozhodnutí podle [§ 76 odst. 1 písm. a\) s. ř. s.](#)
49. Na uvedeném závěru nemůže nic změnit ani to, že soudu je z úřední činnosti známo, že právě ZZC Bělá - Jezová je obecně považováno za vhodné pro umístění rodin s dětmi. Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

V projednávané věci však soud shledal klíčové, že nezletilost žalobce b) nebyla nijak zvažována ani vzhledem k délce zajištění (když žalovaný rovnou přistoupil k maximální možné době 90 dnů podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), nezletilost žalobce b) nebyla zohledněna ani při zvažování alternativ zajištění (viz dále). Byť se žalovaný pokusil vysvětlit své důvody v řízení před zdejším soudem, nedostatky odůvodnění správního rozhodnutí nelze ve vyjádření k žalobě zhojit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109; obdobně také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002-25, č. 73/2004 Sb.).

50. Žalobní námitky týkající se neutěšeného současného stavu v daném zařízení a jeho údajné přeplněnosti jsou velmi vágní, žalobci k jejich podpoře nepřiložili ani nenavrhlí žádné důkazy. Ani pokud by bylo prokázáno, že zařízení je v současnosti využíváno na svou plnou kapacitu, nemuselo by to znamenat bez dalšího, že je již dále nevhodné pro umístování rodin s dětmi. K takovému závěru by musely být dány další závažné skutečnosti, pro které by bylo dané zařízení třeba považovat za nevyhovující. V projednávaném případě tomu dosud nic nenasvědčuje.
51. Zároveň se tato vada nijak nemohla projevit v rozhodnutí o zajištění žalobců c), d) a e), neboť tato část rodiny byla zajištěna bez nezletilé osoby (již dne 26. 9. 2022), žalobce a) s nezletilým synem byl zajištěn až následně dne 3. 10. 2022, zájmy nezletilého tedy v těchto rozhodnutích nebylo důvodu hodnotit.
52. Soud nicméně v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2019, č. j. 9 Azs 193/2019-48 zvažoval, zda a jakým způsobem případně zohlednit tuto novou skutečnost, že došlo k zajištění druhé části rodiny později. Podle zmiňovaného rozsudku správní soud má povinnost aplikovat [§ 75 odst. 1 s. ř. s.](#) konformně s požadavky [článku 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod](#). Požadavky z ní plynoucí je nutno upřednostnit, pokud by doslovná aplikace zásady přezkumu podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, vedla k tomu, že by soudní přezkum rozhodování o nepovolení vstupu na území nebylo možno pokládat za „účinný přezkum v rozumných intervalech“. Z toho plyne povinnost soudu zohlednit i podstatné změny, k nimž došlo po vydání přezkoumávaného správního rozhodnutí, pokud tyto změny mohly vést k tomu, že pokračování omezení osobní svobody, které bylo původně nařízeno v souladu se zákonem, se stalo nezákonným.
53. Soud však v této souvislosti shledal, že žalobci v žalobě nijak nevysvětlili své rodinné vazby, zároveň jejich dosavadní vyjádření byla rozporná, když žalobkyně c) při výslechu uvedla, že má děti dvě, stejně jako v dotazníku s osobními údaji uvedla, že má dvě děti, a to dceru M. H. a syna H. H. Oproti tomu žalobce a) v dotazníku za nezletilého žalobce b) jako jeho matku uvedl právě žalobkyni c). Nelze přehlédnout, že žalobci ani necestovali společně. Soud tedy v tuto chvíli nemá postaveno na jisto, zda žalobkyně c) je matkou nezletilého žalobce b), či nikoliv. Za situace, kdy žalobci ve správním řízení a následně v žalobě nepodali jednoznačné informace k jejich rodinné situaci, soud neshledává, že by v tento okamžik bylo pokračování omezení osobní svobody žalobců c), d), e) nezákonné.

Posouzení námitky nedostatku odůvodnění délky zajištění

54. Žalobci namítli šablonovitost odůvodnění délky zajištění, což dle žalobců způsobuje nepřezkoumatelnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

55. Žalovaný v rozhodnutí o zajištění žalobců a), d), e) délku zajištění odůvodnil tak, že byla stanovena s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Správní orgán je v této věci povinen zajistit náležitosti, které jsou nezbytné k realizaci vyhoštění, tak aby bylo uskutečnitelné v době trvání zajištění. Rovněž při stanovení doby trvání zajištění správní orgán přihlédl k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů, kdy Ředitelství služby cizinecké policie jako příslušný orgán podle § 163 odst. 1 písm. i) o pobytu cizinců obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčený stát, a komunikuje se státem o vzetí zpět cizince do domovského státu. S ohledem na výše uvedené je správní orgán přesvědčen, že doba trvání zajištění stanovená na 90 dnů je přiměřená.
56. V rozhodnutí o zajištění žalobkyně c) žalovaný délku zajištění odůvodnil tak, že byla stanovena s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Vzhledem ke skutečnosti, že cizinka nedisponuje žádným cestovním dokladem, čímž porušila uloženou povinnost dle § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců, je nutné pro stanovený cíl rozhodnutí zajistit cestovní doklad náhradní. V prvé řadě pro tento účel musí dojít k ověření totožnosti cizinky, kdy pro toto ověření bude dotazován Interpol a zastupitelský úřad státu, na jejímž základě může příslušný správní orgán požádat o vydání náhradního cestovního dokladu, který je nezbytný pro samotnou realizaci vyhoštění. K tomuto účelu bude s cizinkou sepsována žádost o zjištění totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu v příslušné jazykové mutaci, která bude zasílána Ředitelství služby cizinecké policie. Tento orgán na základě podané žádosti správního orgánu vyhotoví dožádání, které zašle se všemi potřebnými podklady (fotografie cizinky, žádost o ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu) na zastupitelský úřad dotčené země. Posléze je správní orgán nucen vyčkat reakce dožadovaného státu, přičemž doba vydání náhradního cestovního dokladu je různá, neboť se odvíjí od konkrétního státu, kterého je cizinka státním občanem. Obvykle se tato doba u států z třetích zemí pohybuje od 40 do 60 dnů. Je nutné si však uvědomit, že tato doba se odvíjí od poskytnutých informací cizinkou v rámci sepsování žádosti o ověření totožnosti, kdy cizinka uvádí nejen základní údaje o své osobě, ale i o rodinných příslušnících, o místě narození, o místech pobytu a ostatních údajích souvisejících s ověřením totožnosti. Rovněž při stanovení doby trvání zajištění správní orgán přihlédl k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů, kdy Ředitelství služby cizinecké policie jako příslušný orgán podle § 163 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizinky přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčený stát, a komunikuje s domovským státem cizinky o zpětvzetí, přičemž doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem 30 dnů. S ohledem na výše uvedené je správní orgán přesvědčen, že doba trvání zajištění stanovená na 90 dnů je přiměřená.
57. Soud konstatuje, že u všech žalobců byla situace obdobná v tom směru, že šlo o státní příslušníky Libanonu [k pochybnostem u žalobkyně c) dále], bez cestovních dokladů. Kroky, které budou muset být podniknuty, než bude moci být realizováno správní vyhoštění, jsou tak obdobné.
58. Samotné stanovení doby zajištění 90 dnů nelze považovat obecně za nepřiměřeně dlouhé, vždy je nutno zohlednit konkrétní situaci. Soudu je z rozhodovací činnosti známo, že cizincům, kteří nemají cestovní doklad, je v případě zajištění za účelem správního

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

vyhoštění běžně stanovena doba trvání zajištění 90 dnů, přičemž často následně dochází i k jejímu prodloužení o 90 dní, jestliže se cestovní doklad a realizaci vyhoštění v této lhůtě nepodaří zajistit, srov. např. případy řešené v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2020, č. j. 7 Azs 110/2020-22, ze dne 22. 10. 2020, č. j. 10 Azs 266/2020-24, ze dne 29. 3. 2019, č. j. 4 Azs 5/2019-24 nebo ze dne 22. 2. 2021, č. j. 3 Azs 55/2020-32, případně rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 3. 2021 č. j. 13 A 8/2021-19, ze dne 10. 1. 2022, č. j. 19 A 1/2022-32. Zvolená délka zajištění proto nemusí být nutně nepřiměřená.

59. Již z mnohem podrobnějšího odůvodnění rozhodnutí ve věci žalobkyně c) je zřejmé, že v případě žalobců a), d), e) mohlo být odůvodnění detailnější. Soud nicméně v této souvislosti zvažoval, že šlo o prvotní rozhodnutí o zajištění, kdy za situace, kdy šlo o cizince z třetích zemí, kteří cestovali bez cestovních podkladů, nelze rozumně předpokládat, že by postačovala kratší doba zajištění. Soud v tomto směru dodává, že je obecně vhodné uvést podrobnější úvahy, jako v případě odůvodnění žalobkyně c), případně je také žádoucí doplnit časový odhad náročnosti přímo ve vztahu k zemi, ze které cizinci pocházejí (zde Libanon), pokud takové informace žalovaný má k dispozici. Soud však námitku nedostatečného odůvodnění délky zajištění u rozhodnutí žalobců c), d) a e) neshledal důvodnou.
60. Odůvodnění délky zajištění v rozhodnutí o zajištění žalobce a) je pak nedostatečné, neboť nezohledňuje nezletilost žalobce b) – viz výše.
61. Tato vada se opět nijak neprojevuje v rozhodnutích o zajištění ostatních členů rodiny (a to ani při zohlednění ust. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, podle kterého při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi). Jak soud uvedl výše, v projednávané věci jsou tvrzení o matce žalobce c) rozporná, zároveň nezletilý cestoval pouze se svým otcem, byl přítomen jeho zajištění dne 1. 10. 2022 v obci Lanžhot, v rozhodnutí o zajištění otce je uveden v záhlaví rozhodnutí (a v tomto rozhodnutí byl také prostor pro zohlednění jeho zájmů jakožto nezletilého), oba byli společně umístěni do ZZC Bělá - Jezová (dne 3. 10. 2022). Žalobkyně c) byla zajištěna již dříve, dne 25. 9. 2022, v obci Velká nad Veličkou, zároveň v době rozhodnutí soudu není postaveno na jisto, zda je žalobkyně c) matkou nezletilého, když v řízení uváděla, že má pouze dvě děti, a to žalobkyni d) a žalobce e). Soud má tedy za těchto okolností za to, že žalovaný neporušil ani ust. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Co se týká případných zletilých sourozenců žalobce b), zde soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2019, č. j. 7 Azs 505/2018-67, kde soud konstatoval, že z jeho judikatury vyplývá, že sourozenecký vztah nelze považovat za natolik intenzivní, aby jej bylo možno považovat za rodinný (viz např. rozsudek ze dne 16. 4. 2010, č. j. 5 As 6/2010-63, publ. pod č. 2094/2010 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud proto aproboval názor krajského soudu, který nepovažoval příbuzenství stěžovatelek s nezletilými žalobci b) a e) za relevantní při rozhodování o jejich samostatném zajištění. Soud uzavřel, že byť se rozhodnutí krajského soudu může v tomto ohledu jevit vůči stěžovatelkám jako tvrdé, nelze v této skutečnosti spatřovat jeho nezákonnost. Toto rozhodnutí obstálo i u Ústavního soudu (usnesení ze dne 25. 3. 2020, sp. zn. I. ÚS 541/20).

K námitce nezohlednění zdravotního omezení žalobců a) a c)

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

62. Žalobce a) má problémy se srdcem, pravidelně bere Valsacor, Preductal, Byol, Aspirin protect, Plavix, Lanzun. Jedná se přitom o léky na léčbu vysokého krevního tlaku. Žalobkyně c) má zlomenou nohu, potřebuje podporu svých rodinných příslušníků.
63. Žalobce a) při výslechu uvedl, že jeho zdravotní stav je dobrý, je schopen cestovat, bere jen léky na arytmiu dvakrát denně. Soud tuto okolnost nepovažuje za skutečnost, pro kterou by bylo nutné zpracovávat znalecký posudek, či skutečnost, která by z žalobce a) činila zranitelnou osobu, případně která by bránila zajištění. Žalobce a) v tomto směru netvrdil jakékoli vážnější obtíže, kterými by se žalovaný měl detailněji v napadeném rozhodnutí zabývat. Koneckonců ani v žalobě není tvrzeno, z jakých důvodů léčba vysokého krevního tlaku vylučuje zajištění žalobce a), případně jeho zajištění právě v ZZC Bělá – Jezová. Pokud v žalobě bylo namítáno, že žalobce a) musel být dne 25. 10. 2022 odvezen do nemocnice na vyšetření, nijak není osvětleno s jakými potížemi a s jakým výsledkem.
64. Podle názoru soudu situaci žalobce a) je nutno odlišit od případu, který řešil Nejvyšší správní soud ve věci ze dne 18. 8. 2022, č. j. 1 Azs 218/2021-71, kdy bylo třeba posoudit dostupnost zdravotních služeb v souvislosti s probíhajícím procesem změny pohlaví stěžovatelky a její HIV positivity, kdy situace stěžovatelky vyžadovala podle názoru Nejvyššího správního soudu bližší posouzení také z hlediska dopadů nutné medikace související se změnou pohlaví a HIV pozitivitou.
65. V případě projednávaném zdejším soudem v rozsudku ze dne 19. 2. 2021, č. j. 1 A 5/2021-37, kde také zajištěná cizinka namítala vysoký tlak a vysoký věk, soud neshledal tuto skutečnost problematickou z hlediska zajištění, když uvedl, že ze spisu neplynula nutnost poskytovat lékařskou péči. Obdobně posuzoval vysoký krevní tlak zajištěného cizince Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 9. 2019, č. j. 5 Azs 90/2018-37. Zde soud zdůraznil, že stěžovatel v době svého zajištění ani později nepředložil žádnou lékařskou zprávu či jiné lékařské osvědčení týkající se jeho zdravotního stavu, z něhož by bylo možné charakter a vážnost tvrzeného onemocnění posoudit. Také v odkazovaném případě se stěžovateli již v době jeho zadržení udělalo nevolno, nicméně podle přiloženého záznamu z následně provedeného vyšetření v Nemocnici Na Bulovce byl stěžovatel schopen policejních úkonů a umístění v policejní cele. Jiné informace o zdravotním stavu stěžovatele nebyly a nadále nejsou k dispozici, neboť stěžovatel je správnímu orgánu ani soudu neposkytl.
66. Soud tedy skutečnost, že žalobce a) bere dvakrát denně léky, ve shodě s žalovaným neposoudil jako důvod pro zpracování zdravotního posudku, ani důvod pro hodnocení jeho osoby jako osoby zranitelné.
67. Žalobkyně c) při výslechu uvedla, že je zdravá, v požadavku na umístění cizince do zařízení pro zajištění cizinců ze dne 26. 10. 2022 je uvedeno, že žalobkyně je bez postižení a bez zdravotní komplikace.
68. Soud konstatuje, že ze správního spisu není zřejmá skutečnost, že by žalobkyně c) v době zajištění měla zlomeninu nohy. Žalobkyně v žalobě nevysvětluje, kdy ke zlomenině došlo, zda již před vydáním rozhodnutí o zajištění či později. Nicméně ani tato skutečnost by nezpůsobila nezákonnost rozhodnutí, když zlomenina nohy u dospělé, jinak zdravé osoby, neznemožňuje její zajištění a zároveň v ZZC Bělá - Jezová je dostupná lékařská péče, přitom zlomenina nohy obecně nevyžaduje náročnou či specializovanou péči (v projednávaném případě tomu minimálně doposud nic
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

nenasvědčuje a není to ani tvrzeno). Po rozhodnutí soudu zůstane žalobkyně c) v ZZC spolu s oběma dospělými dětmi, které jí nadále mohou být při osobních úkonech nápomocny. Pokud bylo namítáno, že zranitelnost žalobkyně c) byla zřejmá, soud v první řadě konstatuje, že zlomenina nohy bez dalšího nezpůsobuje zranitelnost osoby, toto zdravotní postižení pak nevyplývá ani z výsledku žalobkyně ani z obsahu správního spisu, není nijak dokládáno ani v žalobě.

K námitce překážek správního vyhoštění

69. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 23. 11. 2011, č. j. [7 As 79/2010-150](#), č. [2524/2012 Sb. NSS](#), při zajištění cizince má žalovaný povinnost zabývat se tím, zda je správní vyhoštění, předání nebo vycestování cizince alespoň potenciálně možné. Případnými překážkami realizace účelu zajištění se však žalovaný musí zabývat jen tehdy, jsou-li mu v době rozhodování o zajištění známy. Smyslem řízení o zajištění cizince totiž není konečné posouzení otázky, zda má být tomuto cizinci uděleno správní vyhoštění, ale pouze vytvoření podmínek pro naplnění tohoto účelu. Úvaha o proveditelnosti vyhoštění bude na místě například v případě, kdy by mohly být dány důvody znemožňující vycestování cizince ve smyslu [§ 179 zákona o pobytu cizinců](#).
70. Primárním zdrojem poznatků žalovaného o skutečnostech, pro něž by nemuselo být možné vykonat rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, jsou zpravidla tvrzení samotného cizince. Rozhodnutí o zajištění totiž musí být vydáno velmi rychle (zpravidla do 48 hodin, na něž lze cizince zajistit podle [§ 27 zákona č. 273/2008 Sb.](#), o Policii České republiky, srov. bod 26 usnesení č. j. [7 As 79/2010-150](#)). Žalovaný si v případě všech zajištěných žalobců vyžádal závazné stanovisko Ministerstva vnitra, ze kterého v napadených rozhodnutích také vycházel.
71. Žalobci do okamžiku vydání napadených rozhodnutí a do okamžiku vydání rozhodnutí o správních vyhoštěních v tomto směru žádné okolnosti, které by mohly bránit realizovatelnosti jejich vyhoštění, neuvedli. Všichni dospělí žalobci shodně při výsledku uvedli, že z vlasti odešli za lepším životem, žádné potíže ve vlasti neměli, žádné nebezpečí jim ve vlasti nehrozí. Dále rodiče shodně uvedli, že o cestovní průkazy přišli až v průběhu jejich cesty, pouze žalobce e) vypověděl, že cestovní doklad ztratil ještě před tím, než se na cestu do Německa vydali. Žalobkyně d) nevěděla, uvedla, že její cestovní pas měla matka. Žalobkyně c) při výsledku dne 26. 9. 2022 uvedla, že se narodila v Libanonu a je libanonské státní příslušnosti, jiné státní občanství nemá, její poslední registrovaná adresa je v Libanonu, Bejrút. Také manžel žalobkyně c) v dotazníku s osobními údaji pro účely žádosti o zjištění totožnosti uvedl, že jeho manželka je státní příslušnosti Libanon, taktéž pokud za nezletilého žalobce b) jako jeho zákonný zástupce vyplnil tyto informace, uvedl stejný údaj o státní příslušnosti žalobkyně c) jako matky nezletilého žalobce b).
72. Až v doplnění odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 21. 10. 2022 rodina shodně začala tvrdit, že žalobkyně c) je státní příslušnicí Sýrie, proto nelze vyhostit do Libanonu ani nikoho z rodiny, aby nedošlo k rozdělení rodiny. Soud k tomuto konstatuje, že v odvolání proti správnímu vyhoštění stejně jako v žalobě absentuje jakékoli vysvětlení, proč žalobci k této otázce podávali správnímu orgánu informace zcela odlišné. Syrskou státní příslušnost žalobkyně c) mají prokázat doklady přiložené k odvolání proti správnímu vyhoštění. Soud k této skutečnosti konstatuje, že

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

touto otázkou se bude dále zabývat správní orgán při projednání odvolání žalobců proti správnímu vyhoštění, v době rozhodování soudu nelze říci, že by vyhoštění žalobkyně c) nebylo možné. Předložené důkazy jsou již staršího data, pokud měla žalobkyně c) dříve občanství Sýrie, není vyloučeno, že později získala (například sňatkem) státní příslušnost Libanonu, zvláště pokud v tomto směru před správním orgánem vypovídala. V době rozhodování o zajištění žalobkyně c) o její státní příslušnosti nebylo žádných pochyb, pokud je nyní tato otázka zpochybněna, je nutno se jí dále zabývat v řízení o správním vyhoštění. Soud konstatuje, že při rozhodnutí o zajištění žalovaný měl k dispozici pouze informace od žalobců samotných, je tedy absurdní namítat, že právě z nich vycházel. Rodina žalobců nelegálně migrovala přes řadu států, tak aby nebyli nikým kontrolováni, cestovali bez cestovních dokladů, správnímu orgánu pak buď podali při účastnickém výslechu nepravdivé informace, nebo nepravdivé informace tvrdí v odvolání proti správnímu vyhoštění a v žalobě. Žalovaný neměl možnost v krátké lhůtě pro vydání rozhodnutí o zajištění jimi uváděné údaje o totožnosti ověřit. Žalovaný žádnou podstatnou okolnost v této souvislosti nepřehlédl, v posouzení realizovatelnosti správního vyhoštění se žádné vady řízení ani nezákonnosti rozhodnutí nedopustil.

73. Pokud bude zjištěno, že žalobkyně c) je skutečně výlučně státní příslušnicí Sýrie, nebude její vyhoštění možné a bude na místě žalobkyni c) ze zajištění propustit.
74. Pokud bylo v žalobě namítáno, že rodina se snažila co nejrychleji odejít ze země kvůli potížím žalobce e) s Hizballáhem, soud konstatuje, že toto tvrzení je také v příkrém rozporu s výpověďmi všech dospělých žalobců, ať už co do motivace odchodu z vlasti (uváděny výlučně ekonomické důvody, touha po lepším životě), nebo co do důvodu, proč cestovali bez dokladů (uváděno, že o ně přišli až cestou, případně žalobce e) měl cestovní doklad ztratit půl roku před odchodem z vlasti). Také těmito skutečnostmi namítanými v odvolání proti správnímu vyhoštění se bude správní orgán zabývat v rozhodnutí o odvolání.
75. Soud tedy uzavírá, že žalovaný se vypořádal s otázkou realizovatelnosti správního vyhoštění dostatečně, když v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. ze dne 10. 6. 2020, č. j. 5 Azs 384/2019-23) přihlédl k tvrzením cizinců a individuálním okolnostem jejich případu.
76. Pokud bylo namítáno, že se správní orgán při posouzení možnosti realizace správního vyhoštění zaměřil toliko na situaci zletilých žalobců, nijak však nezkoumal, zda je správní vyhoštění žalobců možné s ohledem na práva nezletilého žalobce b), soud tuto námitku neshledává důvodnou. Pokud dojde k vyhoštění žalobce a), je zřejmé, že s ním bude moci vycestovat i nezletilý žalobce b). K rozhodnutí o správním vyhoštění žalovaný přistoupil u všech zajištěných členů rodiny, je tak zřejmé, že rodina může zůstat společně. Nezletilý žalobce b) žádné vazby na území České republiky nemá. Žádné konkrétní okolnosti, jak by se vyhoštění dotklo sféry nezletilého, a co mělo být konkrétně zvažováno, tvrzeno v žalobě nebylo, námitka je zcela obecná.

Námitka k nedostatkům v posouzení alternativ k zajištění

77. Za důvodnou nelze považovat ani námitku, že žalobci mohli být alternativně k zajištění umístěni do některého z Pobytových středisek Správy uprchlických zařízení, neboť žalobci nebyli žadateli o mezinárodní ochranu a takovou možnost nelze jako zvláštní opatření za účelem vycestování z hlediska § 123b odst. 1 písm. d) zákona o pobytu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

cizinců použít. Z tohoto důvodu nemusel žalovaný v napadeném rozhodnutí ani zdůvodňovat, proč k umístění žalobců do Pobytového střediska Správy uprchlických zařízení nepřistoupil.

78. K tomu soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2019, č. j. 10 Azs 316/2018-60: „Umístění žalobců do přijímacího střediska pro žadatele o mezinárodní ochranu nebylo v tomto případě relevantní alternativou k umístění do zařízení pro zajištění cizinců, ostatně stěžovatelé nebyli žadateli o mezinárodní ochranu. Protože nešlo o žádnou alternativu, nemusela se touto otázkou ani žalovaná ve svém rozhodnutí zabývat (NSS připomíná, že ve správním řízení tímto pochopitelně nikdo neargumentoval a celá otázka vyvstala až v řízení před správními soudy). Dobová judikatura krajských soudů, na niž stěžovatelé upozornili, se týkala skutkově odlišných situací, totiž rodin s velmi malými dětmi, pro které bylo třeba vytvořit zvláštní podmínky. Nadto umístění malých dětí do zařízení pro zajištění cizinců před několika lety, v době vrcholící migrační krize, zjevně naráželo na tehdejší limity těchto zařízení.“ Na to navazuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2020, č. j. 9 Azs 156/2019-68. V daném případě žalobci nejsou žadateli o mezinárodní ochranu, a z tohoto důvodu je nelze do Pobytového střediska umístit.
79. Alternativy k zajištění byly v jednotlivých rozhodnutích zvažovány. Soud připouští, že nebylo případné poukazovat v této souvislosti na nelegální pobyt žalobců, ale žalovaný své důvody vysvětlil mnohem širěji. Zvažoval, že žalobci neuvedli žádnou adresu, na které by se mohli zdržovat, na území ČR nemají žádný majetek, neoprávněnosti pobytu si byli vědomi, neměli na složení finanční kauce a neuvedli ani žádnou osobu, která by kauci mohla složit, z jednání žalobců je zřejmé, že hodlají cestovat dále do Německa. Žalovaný také v souvislosti uvedl, že nebylo možno ověřit totožnost žalobců, žalovaný tak nemá záruky o jejich pravé totožnosti. Žalovaný uzavřel, že uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle shora citovaného ustanovení by v kontextu na shora uvedené bylo neúčelné a vzhledem k poměrům cizinců nemožné. Osoba, která vědomě a úmyslně nerespektuje povinnosti jí uložené, skrývá se před policií a uvádí nepravdivé informace, neskytá záruku, že bude spolupracovat s orgány policie. Důvěryhodnost cizinců je oslabena, jednání žalobců vzbudilo důvodnou obavu, že se na území České republiky budou skrývat a tím mařit výkon úředního rozhodnutí.
80. V případě žalobkyně c) dále žalovaný uvedl, že přijela za pomoci převaděče s tím, že chce dále pokračovat do Německa. Když by cizinka vycestovala do Německa, případná komunikace by s ní byla ze strany správních orgánů obtížná. Cizinka dále hrubě nerespektuje zákony smluvních států Evropské unie, potažmo České republiky, jelikož nedisponuje oprávněním k pobytu na území, cestovním dokladem, a i přesto cestuje a zdržuje se na území Evropské unie, kdy již na území smluvních států schengenského prostoru vstoupila mimo hraniční přechod nelegálně, o čemž svědčí fakt, že nebyla nikde a nikdy kontrolována. Žalovaný uzavřel, že je obava, že cizinka z území České republiky neodcestuje a nadále se bude zdržovat na území, nebo bude dále cestovat bez jakékoliv kontroly po zemích Evropské unie. Tento závěr je podložen zejména jejím protokolem o výsledku, kdy bylo zjištěno, že přijela za pomoci převaděče, a tedy musela být srozuměna s tím, že porušuje zákony států Evropské unie. Jejím cílem nebyla Česká republika, ale chtěla dále pokračovat do Německa, kde má mít příbuzné. K této vazbě nebyla schopna doložit relevantní důkazy a správní orgán tvrzení o rodinných vazbách v Německu bere jen jako účelové tvrzení. Správní orgán uvádí, že cizinka si sama měla obstarat informace, kde a za jakých okolností může cestovat, zvláště pak v dnešní době propojené internetem, což jednoznačně úmyslně nečinila. Tímto je bezesporu vyslovena domněnka, že na území České republiky bude cizinka i nadále porušovat právní předpisy
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

a nebude nerespektovat orgány Policie České republiky. Uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle shora citovaného ustanovení by tak bylo neúčelné. Cizinka cestuje bez cestovního dokladu a oprávnění k pobytu, ani nevyvíjela žádné kroky k získání oprávnění, o svůj cestovní doklad přišla během cesty, což jen dokládá její laxnost a přístup k zákonným nařízením a přístupu k zákonům hostitelských zemí. Je nutné konstatovat, že osoba, která vědomě a úmyslně nerespektuje povinnosti jí uložené, neskýtá záruku, že bude spolupracovat s orgány policie. Příslušný správní orgán tedy dospěl k závěru, že důvěryhodnost cizinky je oslabena, a proto její jednání vzbudilo důvodnou obavu, že se na území České republiky bude skrývat a tím mařit výkon úředního rozhodnutí.

81. Žalobní námitky týkající se nemožnosti uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle názoru soudu nelze považovat za opodstatněné, shora uvedené dílčí pochybení žalovaného, který mezi důvody pro neuložení zvláštních opatření uvedl též neoprávněný pobyt, není důvodem nezákonnosti daného posouzení, neboť ostatní konkrétní okolnosti žalovaný vyhodnotil správně a přezkoumatelně, a to z hlediska všech variant uvedených pod § 123b odst. 1 písm. a), b) c) a d) zákona o pobytu cizinců, soud se s tímto hodnocením ztotožňuje.
82. Uvedené odůvodnění však opět nelze považovat za dostačující ve věci žalobce a), neboť absentuje posouzení alternativ zajištění s ohledem na zájmy nezletilého žalobce b).
83. Obecné odkazy žalobců na porušení zákonných ustanovení bez vymezení konkrétního obsahu nepředstavují řádný žalobní bod (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2019 č. j. 9 As 106/2018-28).
84. Konečně soud si je vědom, že žalobci vyjádřili požadavek, aby jako rodina zůstali společně a tomuto přání rozumí. Soud však uváděné důvody neposoudil jako natolik závažné, aby přistoupil ke zrušení rozhodnutí o zajištění v případě všech žalobců. Pokud bylo namítáno, že starší sourozenci pomáhají se zajištěním péče o nezletilého, k tomuto soud uvádí, že nezletilému je již 12 let, je zřejmě zdravý, v žalobě nebyly tvrzeny zvláštní okolnosti či zvláštní potřeby nezletilého, pro které by byla nutná péče zletilých sourozenců, ostatně ve správním řízení bylo uvedeno, že se skupina rozdělila již na hranicích Srbska a Maďarska – viz výslech žalobkyně c), nezletilý nadále cestoval pouze s otcem. Důvod pro zrušení všech napadených rozhodnutí soud neshledal ani ve zdravotním stavu rodičů, když nic nenasvědčuje takové závažnosti, kdy by nebylo možné rodinu dočasně rozdělit. Takovým důvodem není podle názoru soudu ani nedostatečná jazyková vybavenost rodičů. K celkovým pochybnostem soudu o rodinných vazbách, kdy byly žalobci uváděny protichůdné skutečnosti, viz výše bod 61 odůvodnění. Soud také zdůrazňuje, že nezletilému by mělo být umožněno, aby se vyjádřil k otázce, zda preferuje být propuštěn s otcem, či zůstat s žalobci c), d), e) v ZZC. Otec je oprávněn zůstat v České republice po dobu řízení o správním vyhoštění. Podle § 144 odst. 1 zákona o pobytu cizinců v ZZC jsou možné návštěvy čtyřikrát týdně v trvání jedné hodiny, v odůvodněných případech může vedoucí zařízení nebo jeho zástupce, po dohodě s policií, povolit častější přijetí návštěvy nebo delší dobu jejího trvání, přitom soud má za to, že právě v tomto případě je umožnění častějších a delších návštěv odůvodněné.
85. S ohledem na výše uvedené zrušil soud napadené rozhodnutí žalovaného o zajištění žalobce a) podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost spočívající

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

v nedostatku důvodů rozhodnutí. Soud současně se zrušením rozhodnutí nevyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, neboť po zrušení rozhodnutí o zajištění žalobce je nutno na toto rozhodnutí nahlížet, jako kdyby vůbec nebylo vydáno. Neexistuje tak řízení, v němž by mělo být pokračováno, protože podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců je vydání rozhodnutí o prodloužení zajištění cizince za účelem správního vyhoštění prvním úkonem v řízení. Je-li tedy rozhodnutí zrušeno, neznamená to, že se věc vrací správnímu orgánu k dalšímu řízení, jak je ve správním soudnictví obvyklé (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Naopak to z povahy věci znamená ukončení řízení před správním orgánem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2012, č. j. 9 As 111/2012-34, a ze dne 25. 6. 2020, č. j. 5 Azs 107/2020-46).

86. Výrok o nákladech řízení (V.) je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobci a), b) měli ve věci úspěch, ale žádné náklady řízení jim nevznikly.
87. Rozhodnutí o zajištění žalobců c), d), e) byla vydána v souladu se zákonem, a proto žaloby žalobců proti napadeným rozhodnutím o jejich zajištění soud ve výroku II., III. a IV. podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodné zamítl.
88. Výrok o nákladech řízení (V.) je ve vztahu k žalobcům c), d), e) odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobci ve věci neměli úspěch. Žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. listopadu 2022

JUDr. Lenka Loudová, v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.